

skulde jages fra Huus og Gaard. Iøvrigt vil Sagen jo fremmes, naar jeg nu tager Forslaget tilbage.

Formanden: Jeg veed ikke, om dette Forslag optages af nogen Anden.

B. Nørgaard: Jeg optager det.

Da ingen flere begjerede Ordet, fikred man til Afstemning, hvorved det af Winther frastaldne, men af B. Nørgaard optagne Forslag til en Slutningsparagraf saalydende:

De hidtil saavel af den almindelige Statskasse, som af særskilte Staten tilhørende Pensionss- eller Understøttelses-Fonds udbetalte Pensioner eller Understøttelser fastsættes for Fremtiden efter forudgaaende Underfølgelse ved Lov. forkastedes med 41 mod 36 Stemmer.

Formanden: Der staar nu kun tilbage at afgjøre Spørgsmaalet, om Loven skal henvises til 3die Behandling. Rigsdagsmanden for Præsts Amts 4de District (Grundtvig) har Ordet; men jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der nu kun er Tale om det formelle Punkt, om Loven skal gaae til 3die Behandling, hvortilmod Forhandlingen af Loven i dens Heelhed vil forekomme senere.

Grundtvig: Ja, jeg forlangte blot Ordet for igjen paa dette Trin at fraraade den hele Lov og altsaa ogsaa fraraade det Skridt, hvorom der nu spørges ved at lade Loven gaae til 3die Behandling. Det er min fulde Overbeviisning, at vi langt hellere maae vie efter en ny Pensionsslov, om det endog skulde være hele Aar, end at vi maae antage den nærværende, og at den, som aabenbart, giver, hvad den høitærede Finantsminister selv har bemærket, fremfor Alt Embedsmændenes Suker et forhøiet, et bestemt Krav paa en vis Pension, og ikke blot paa en vis Pension, men paa en vis Deel af Embedsmændenes Lønninger. Jeg troer dog ogsaa vist, at paa begge Sider ville vi være bedst tjente med at vie lidt, indtil vi nøiere have betænkt, hvad det dog er at fastsætte en Lov, som vi vist ikke kunne tænke os paa en ret lovmæssig Maade igjen forandret, isald den blev fortrudt; thi en daarlig Pensionsslov, naar dens Daarlighed bestaaer deri, at den giver Embedsmændene med Koner og Børn høiere Krav med arithmetisk Strengthed, end enten Folkets Stemning vil indrømme eller Folkets

Bung kan udrede, fik vi nu en saadan daarlig Pensionsslov, da veed jeg ikke, hvorledes man paa en skikkelig Maade skulde kunne tænke at blive den qvit, og endelig kan jeg ikke forstaae, hvad Embedsmændene skulde vinde ved, om de enten ved at canonisere deres eenfaldige Fortolkning eller paa nogensomhelst anden Maade kunde tiltyinge sig enten et større Krav eller et større Beløb i Pension, end som det undtes dem vel af Folket og kunde ydes uden Besvær af Folket, jeg veed det ikke; thi blandt Andet skjøner jeg ikke rettere, end at Følgen maa ligefrem blive, enten at deres Gager aabenbart blive nedsatte, eller at de blive beskattede væsentligt i samme Grad, eller endelig, at man gjorde Alvor af at følge den Tanke, som har været anpræst herinde, at lægge aarlig noget op for dem, for dermed at dække den Pension, de engang muligt kunde komme til at nyde.

Finantsministeren: Jeg forudsætter, at man maa fastholde hvad den ærede Formand før bemærkede om, at det ikke er Discussionen om Lovforslagets Antagelse eller Forcastelse, der nu foreligger, og i den Tanke, at det først er ved 3die Behandling, at dette Spørgsmaal vil komme for, skal jeg afholde mig fra at imødegaae de af den ærede Taler, som nys havde Ordet, fremførte Uttringer, uagtet de forøvrigt i flere Henseender kunde trænge til Modsigelse fra min Side.

Da ingen flere begjerede Ordet, blev det sat under Afstemning, om Loven skulde henvises til 3die Behandling, hvilket med 55 Stemmer imod 23 blev vedtaget.

Formanden: Jeg skal nu gjentage, hvad jeg allerede foreløbigt tillod mig at erindre om igaar, at Vædringsforslag til 3die Behandling af Pensionssloven maae være indgivne inden 24 Timer, det vil sige ved Begyndelsen af Mødet imorgen, til Ordføreren i Udvalget. Vi gaae dernæst over til 1ste Behandling af det af Rigsdagsmanden for Viborg Amts 1ste Valgfreds (Nørgaard) indgivne Forslag til en Lov om en Tillægsbestemmelse til § 26 i Loven om almindelig Vernepligt af 12te Februar 1849.